

дїлу, щоб із неї читачі набрали ся *поваги до рідної мови*, щоб, пізнавши її закони, впевнили ся в тому, що вона й гарна, й багата й формами, і словами, й що вона має такі завдатки розвитку, що нею вискажеш усі найглибші думки й найтонщі почування!

Раштат, у липні 1917 р.

## Передмова до другого видання.

Не минуло року, як зайшла потреба видати цю книжку удруге. Перший наклад — п'ять тисяч — розійшов ся рівмірно швидко. На Україну попало всього 2000 примірників, і їх розхотіло на протягу двох тижнів, дарма, що продавці, цілком небажано й без інтенції видавців — таборове товариство „Український Рух“ у Раштаті — і самого автора, й „Союза визволення України“, що допомагав виданню, визначили велику на той час (1918. р.) ціну, 10 карбованців за примірник.

„Практична граматика“ — такий був її заголовок у першому виданні — зустрінута ся з прихильними відгуками. Крім дуже прихильної рецензії д. Володимира Дерошенка в „Віснику політики, літератури й життя“, ч. 33, стор. 486, який обговорював книжку загально, мені попав у руки ще й гарний огляд проф. Євгена Тимченка у „Книгар“ і в 1918 р. (стор. 716—718). Чи ще хто де писав про неї, мені невідомо. Із приватних голосів навчу лист мінхенського слявіста проф. Бернекера й радника Гартнера, який, ізокрема, був ласкав укавати на деякі хиби в книжці. Всі вваги я прийняв довідома, використав у цьому виданні і складаю за них на цьому місці свою щирю подяку.